1878. X. évfolyam. 176. szám. Szerda, szeptember 11.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 frt — kr. Negyed évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám — „ 10 „

Előfizetési pénz s minden közlemény: FŐ-PIACZ, VECSEY-HÁZ FÖLDSZINT a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:

TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

Hirdetési dij:

Öthasábos petitsorért 5 kr.

Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.

Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.

„Nyilttér“-en megjelenő közlemény öthasábos petit sora 15 kr.

Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok sem adatnak vissza.

EGYHÁZKERÜLETI NAGYKÖNYVTÁR DEBRECEN

Debreczen, szept. 11.

A berlini konferencziának már eddig is számtalan áldozatai vannak; a konferenczia jegyzőkönyve vérrel van megpecsételve s béke helyett pusztulás s örökké tartó gyász lett a tanácskozás végeredménye.

A zavarokat lecsendesiteni; a zavargások okát kikutatni s orvosolni; a vad elhagyatott tartományt müvelt és virágzóvá tenni; lakosait czivilizálni s a müveltség szinvonalára emelni . . . . ezzel bizta meg monarchiánkat a konferenczia, ez lett volna czélja az okkupácziónak.

És Ausztria a helyett, hogy előbb elkészitette volna a gyanakvó népet a történendőkre, a helyett hogy előbb felvilágositotta volna a tartomány lakóit az okkupáczió czélja s üdvös volta felől, — szándékát titkolta, tagadta még saját népei előtt is; a nép pedig, mert minden titkolódzás daczára átlátott a szitán, ösztönszerüleg érezte, hogy az a szándék, melyet titkolni kell, nem lehet tiszta, nem lehet őszinte jóakaratu. Szóval a nép bizalmatlan lett s a betolakodó sereget ugy fogadta mint hóditót, mint legrosszabb ellenséget szokás fogadni: fegyverrel.

És hadseregünk csinált béke helyett háborut; virágzó tartomány helyett pusztulás tanyáját; czivilizátió helyett akasztófa uralmat.

Ha nem oly hirtelen lepik meg hadaink e népet, ha ideje lett volna annak felvilágosodni a benyomulók czéljai felől, ugy lehet most nem volna gyász e hazában, nem hullanának az árvák, özvegyek könyei. De az osztrák politikának a nyiltság nem természete s a világosságtól irtózik s hüen követi azon hagyományos titkolódzás elvét, mely pedig már annyiszor torkárra forrott.

A kételyek közt inogó kedélyeket könnyü volt nehány fanatikus egyénnek ellenállásra tüzelni, s a befurakodó idegeneknek borzasztó vérfürdőt készittetni.

Az eredményeket most már tudjuk; azt is tudjuk, hogy az eleinte semminek hirdetett bevonulás legkétségbeesettebb háborura fejlődött ki.

Most már miután a hadvezénylet belátta, hogy a teljes megszállás ez évben kivihetetlen, kezdik a hivatalos körök hirdetni, hogy hiszen nem is az egész Boszniát akarták ők ez évben megszállani, hanem csak egy bizonyos részét, az pedig kivihető lesz.

Mi tudjuk mit jelent ez!

Németország is meghozta véráldozatját, csakhogy a csapás nem közvetlenül őtet sujtotta, a veszteséget Törökország siratja meg. Mehemed Ali halálát értjük. Azon Mehemed Aliét, kit Németország földje szült ugyan, de a ki Törökországot árasztotta el harczi dicsőséggel.

Kara-Hassanköi, Solenik, Kaczeljevó hőse — Boszniában saját hitsorsosai által öletett meg. Vele együtt Törökország lángeszü hadvezére hunyt el; kipótolhatatlan veszteség uj hazájának, s áldozata a berlini konferencziának.

Ott ült ő is a konferenczia asztalánál, tiltakozott a felosztás ellen s aztán elment, hogy a lázongókat lecsendesitse s feláldozta magát oly ügynek, melyet ő maga is elitélt; s a ki annyi dicsőséges harczban látta a halált, saját hitfeleitől gyilkoltatott meg, orozva — dicstelenül.

Az albán liga, — melynek a nagy férfiu áldozatul esett, már 45 ezer fegyveressel rendelkezik, mind elszánt s halálra kész emberek, kik saját véreiket is legyilkolni készek, ha az ellenféllel való paktálás gyanujában állanak. A felkelők száma óriásilag nő, hadseregünk kétségbeejtőleg fogy. Vesztett csaták, vérbe fult dicsőség kisérik csapatainkat. Romlás, pusztulás ütötte fel tanyáját azon a földön, melyre az anyagi és szellemi felvirágoztatás eszközeit kellett volna átültetnünk.

Zach tábornok 7-én Bihácsnál megveretett, és itt már nem csak a felkelőkkel, hanem a Bihács várában levő s halálra elszánt rendes török csapatokkal volt a harcz. Testvér — testvér ellen harczol; az imént nyujtott baráti jobb, most gyilkos vasat szorit; a rokoni ölelkezés haláltusává változott.

Lángba borult az ország, melyet czivilizálni kellett volna; városok, falvak, népek semmisülnek meg, melyeknek felvirágozni kellett volna, ki felel meg mindezért az örök birónak?

Politikai hirek.

— **Ujabb mozgósitás.** A bécsi hadügyminiszterium egy ujabb hadosztály mozgósitását és Boszniába szállitását rendelte el.

— **Az orosz lapok** folyton harczias hangon izgatnak monarchiánk ellen s nagy kárörömet árulnak el a bosznai expeditió akadályai fölött. Az orosz sajtó ily hangját azonban sokszor volt már alkalmunk hallani azon hat éven át, mialatt kormányaink Oroszországgal legbensőbb szövetségben éltek. A helyzet ma is ugyanaz. Andrássy gróf és Tisza miniszter urak a muszka udvarnál kedves emberek ma is; a szövetség ma is fennáll. Az orosz lapoknak azonban szabad a közvéleményt jövőre ellenünk megdolgozni.

— **„A török járom.“** Az orosz czár, s utána az osztrák-magyar államférfiak azt állitották, hogy a bosnyákok el vannak nyomva, s különösen nagy adó van vállaikra rakva. S ime most a hadparancsnokság Szerajevóban a fenálló adózási viszonyokat nem találta sulyosoknak, s e viszonyok továbbra is meghagyattak.

Az államférfiak háboruja.

(S. B.) A bosznai harcz undoritóvá kezd lenni. Számos ezredünk vérzik már ott, sok szegény fuvaros sir a kopár földön keserüen, ha eszébe jut veszniindult otthona; sok reményteljes ifju néz onnan hazája felé, melylyel együtt jövőjét is elvesztette, sok szegény családapa eszi ott könnyekkel áztatott penészes kenyerét, itthonmaradt családjáról tudván, hogy éhezik és maholnap fázik, nagy már azoknak a száma, kire a bosnyák föld borult takaró gyanánt, akikre nem mosolyog többé az isten szép napja. Számosan vannak olyanok is, kiket nem halálosan talált a dicstelen golyó, kik most a kórházakban számlálják a nehezen muló perczeket, az égő seb fájdalmai alatt nyögve.

A virágzó ifjuság távol a hazától harcol czéltalanul, nyomott kedélylyel, mintha valami gonosz szellem ülne a sorok között.

Lelkesedés nélkül mennek fiaink a harczba, nem ugy, mint midőn a szabadság istene nevében szállnak viadalra a délczeg hadfiak, a büszke vitézek. Bosznia nem csatatér, hanem mészárszék.

Mert hát miért harczol ott a katona? nem mondja meg neki senki. A harczos csak azt látja, hogy ez nem háboru, hanem gyilkolás. Az ellenfél levágott fejekből rak sánczot maga körül, a czivilizázó hadvezérek az élőfákat teleaggatják hullákkal, azért mert az illetők bosnyákok, és nem akarnak osztrákok lenni.

És ilyen harczban pocsékolják a drága vért, ilyen ügyért küldik harczolni katonáinkat, ilyen harcz megvivásáért öltöztetik harczi köntösbe a munkás ifjuságot az ország népének pénzéből.

Mily fulasztó a lég!

Mily tényeket viszünk itt véghez magunk ellen!

Mert azt csak sötét agy állithatná, hogy nekünk és Ausztriának érdekünkben fekszik az occupátió. — Elpusztitjuk hazánk mellől a mohamedánokat, kik halálig gyülölik az oroszt, s ennélfogva kötelességüknek tartották az ellen küzdeni a végletekig, — elpusztitjuk azt a fajt, mely ha vad is — sohasem jött volna ellenünk harczolni, s egyenes utat késziténk a szlávizmusnak hazánkhoz, egyidejüleg elpusztitván egy jó nagy részét hadseregünknek, melyre a mai európai zavaros viszonyok közt oly nagy szükségünk lenne, lehet, már a közeljövőben.

E harcz ellen fel kell szólalnia Magyarországnak, mert ez nem lehet Magyarország háboruja.

Magyarország szava ugyan gyenge, de elegendő az örök igazságnak kimondására.

A magyar népnek nyilatkoznia kell, hogy ez a háboru nem az ő háboruja. A magyar nép tartozik magát kimenteni a világ előtt, hogy a történetiró vasvesszeje ne őtet sujtsa majd. —

— **Az orosz nemzeti forradalmi bizottságnak** egy nyilatkozatát jelentik Szent-Pétervárról. Minden odavaló hirlap és folyóirat, továbbá számos magas állásu egyéniség levélben, kézirással, czimezve nyomtatott röpivet kapott, melyben az bizonyittatik, hogy Mezencseff nem orgyilkos kéz által esett el, hanem a nemzeti forradalmi bizottság által hozott formaszerinti itélet következtében.

„Nem közönséges gyilkosság ez — mondja a röpiv, — hanem emberi kéz által végrehajtott istenitélet. A harmadik osztály főnöke büneinek mértéke betelt, csak halála engesztelhette ki az általa megsértett emberiséget és társadalmat egyelőre. Mezencseff halála különben csak intésül akar szolgálni másoknak, kik szinte megértek már arra, hogy itélétünknek áldozatul essenek. Azon az uton, melyre léptünk, mi nem fogunk megállani, ha csak igazságos követeléseink nem teljesülnek s az általunk kijelöltek az állam szolgálatából el nem távolittatnak. Szükséges az is, hogy a titkos rendőrség végkép eltöröltessék s a nemzet áldásos alkotmányt nyerjen. Ha feltételeinket el nem fogadják, akkor megfogjuk tenni kötelességünket s megmentjük Oroszországot elnyomóitól, ha kell, nyilt erőszakkal is, mert arra is elég erőseknek érezzük magunkat. Eszközeink oly természetüek, hogy sem fölfedeztetéstől, sem üldöztetéstől nem szükség rettegnünk.

A levélczimek női kéz által vannak irva s a röpiv aláirása ez: Oroszország nemzeti forradalmi bizottsága.“

A háboru.

Papenheim vezérőrnagy táviratilag jelenti Ragusából, hogy Trebinje megszállása után a 74. gyalogezrednek a Trebinjei hidon hatrahagyott félzászlóalja délután 3 órakor a fölkelők által hevesen megtámadtatott; az ott épen jelenlevő tüzérségi főnök, Lenk ezredes, egy üteget müködésbe hozott a támadók ellen., mire aztán egy órai harcz mulva a támadás határozottan visszaveretett. Ez uttal Schmidt főhadnagy s a 74. ezredből hat közvitéz elesett, 8 pedig megsebesült.

A Trebinje mellett táborozó csapatok is lövések által nyugtalanittattak a körülfekvő kulákból (török őrházak) mig tehát két század a hegylejtő megtisztitására küldetett ki, Lenk ezredes ágyu tüzelést folytatott a kulák ellen, mig csak a beálló esthomály e müveletnek véget nem vetett. Domin hadnagy (a 74-dik ezredtől) elesett. A török rendes katonák, a fölkelők tüzelése daczára a táborban maradtak s szintén némi veszteséget is szenvedtek; a fölkelőkből több mint husz elesett.

A már jelzett bihácsi harczban szenvedett veszteségeink — ide érkezett jelentések szerint — fájdalom, jelentékenyek voltak.

Sept. 8-án délig **400** sebesültet vittek a sebkötő helyekre.

A Doboj mellett 4-kén vivott ütközetekről jelentik: A 79. ezred egy kombinált szakasza, összesen 70 ember Poljancz hadnagy vezérlete alatt, a Potocsani mellett álló ellenséges balszárny megfigyelésére előre küldetvén, a 8-dik ezred megérkeztéig a leghevesebb puskatüzet állta ki, mindazáltal a veszteség csekély volt. — Ujabban 300 rendes török katona köztük 61 tiszt elfogatott.

Bródból azt irják, hogy a felkelők a legborzasztóbb kegyetlenségeket követték el, s különösen a legujabban érkezett jelentés szerint, a fölkelőknek 6-kán ostrommal elfoglalt táborában egy nagy halmazban találtattak azon katonáink fejei, kik a Tuzlától Dobojig való visszavonulás közben holtan és sebesülten kerültek az ellenség kezeibe, itteni katonai körökben roppant elkeseredést szült, ugy hogy már nem is elégszenek meg a rögtönitélő eljárással, de oly törvény szükségét hangsulyozzák, melynélfogva minden harcz vagy üldözés közben elfogott fölkelő nyomban felakasztassék.

— **BUDAPESTI HIREK. Őrült leány.** Egy 22 éves hajadon, ki egy váczi utczai háznál mint nevelőnő volt alkalmazva, tegnapelőtt megőrült. **Öngyilkosság.** Karaszek Ignácz nevü aranyozósegéd tegnap reggel felakasztotta magát. **A fővámház előtt** több gyermek fürdött a Dunában, kik közül egy a vizbefult. **A Váza-ezred** hátramaradt legénysége tegnapelőtt ment el Budapestről a harcztérre. **A rendőrség** augusztus hóban 1247 egyént tartóztatott le. **Meghasadt a szive.** M. vasutihivatalnok fia szintén Boszniában van, tudósitást azonban rég nem kaptak róla szülői. Az anya remegve olvasta naponként a lapokat, mig a mult pénteken megpillantja az ezred nevét, melynél fia szolgál. A szegény asszonyra annyira hatott ez, hogy egy sikoltással eszméletlenül a földrerogyott. A temetés óta naponként viszi a levélhordó a házhoz a levelet, melyben a szeretett fiu azt irja, hogy él és egészséges.

A kereskedők küldöttsége Miskolczon.

A miskolczi és egri közelebbi nagy árviz alkalmából, a bécsi „Creditoren Verein,“ mint lapunkban is emlitve volt, küldöttséget menesztett a vész szinhelyére, hogy ottan a kereskedelmi állapotokat e küldöttség bővebben megtekintse. Mint a „P. N.“-nak Miskolczról irják, tegnap reggel ott csakugyan a nevezett egylet részéről megjelentek: Budai Golgberger Henrik, Bause F. C., Neuman M. B. és Deutsch S., kik az összes bécsi hitelezőket és egyszersmind nagyrészt a budapesti hitelezőket is képviselték. A kiküldöttek részletesen megtekintették a helyszinén az egyes kereskedők által szenvedett károkat, és megjelentek a miskolczi kereskedői testület elnökségénél, hol azon óhajtásukat fejezték ki: valjon nem lehetne egyes netán előfordulható visszaélések meggátlása végett keresztülvinni azt, hogy egy darab ideig a kereskedőknél vagyon-átruházások vagy végrehajtások ne történhessenek, mindaddig, mig a kereskedői testület ki nem hallgattatik aziránt, hogy az egyes esetekben előforduló foglalások nem azért történnek-e, hogy azáltal más jóhiszemü hitelezők kijátszattassanak. Egyébiránt örömmel constatáltatott részükről, hogy a miskolczi kereskedők általános fizetés képessége iránt különösen a bécsi Creditoren-Verein gyülésén kifejezett rendkivüli aggodalmak nem igazoltak. Igyekszik mindenki Miskolczon kötelességeinek becsülettel eleget tenni, és ha egyes insolventiák a kisebb czégeknél előfordulnának, azokra bátran elmondhatni, hogy az illetők különben sem tekintethettek activ állapotban levőknek, vagy csakugyan annyit szenvedtek az árviz által, hogy tökéletesen tönkre mentek. Minthogy azonban az igazságszolgáltatás folyamát megakadályozni nem lehet, azért az sem volt a fennálló törvények mellett elfogadható, hogy lépések történjenek az átruházások és foglalások meggátlására.

A tegnapi délelőtti tanácskozásnak tehát csak az volt az eredménye, hogy a bécsi és budapesti kereskedői hitelezők küldöttsége, a miskolczi kereskedő testület elnöksége által bemutattatott a miskolczi kir. törvényszék elnökségének, hol Kaffka törvényszéki biró és helyettes elnök megigérte hogy a törvényszék ha egyesek netán a miskolczi szerencsétlenséget arra akarnák felhasználni, hogy lefoglalások vagy átirások, mások megkárositására történjenek, és ha ez iránt feljelentés történik, a kir. törvényszék a legszigorubb és a leggyorsabb eljárást fogja alkalmazni, hogy a visszaélések megtoroltassanak. Délután a kereskedői testület választmánya ülést tartott, melyben a nevezett idegen küldöttek is megjelentek. Ott elhatároztatott, hogy a testület kérvényt nyujt be a k. törvényszékhez, melyben kéri, hogy tekintve a rendkivüli viszonyokat, Miskolczon előleges biztositási végrehajtások csak oly esetben adassanak meg a hol arra a törvényes ok tökéletesen meg van és teljes mértékben constatáltatik, hogy a biztositási végrehajtás indoka minden tekintetben alapos. Egyszersmind kéri a testület, hogy ujabb biztositási végrehajtás, ugy mint eddig, csakis a kereskedelmi elnök jelenlétében és hozzájárulásával adassék meg. Egyszersmind elhatározta a testület, hogy ujabb felhivásban, ismét inteni fogja a kereskedői kart kötelezettségének pontos és lelkiismeretes teljesitésére és kéri az illetőket, hogy ne adjanak senkinek sem követelésére nézve elsőbbséget, hanem Miskolcz jövő hitelének érdekében mindenkit egyaránt elégitsenek ki, ha pedig valaki csakugyan bajba jő, forduljon bizalommal a kereskedői testület választmányához, mely minden lehetőt megteend tisztességes rendezés érdekében. A kereskedő testület végül kijelenti, hogy lépések tétettek, hogy minden visszaélés megbüntettessék, viszont a hitelezők kiméletére mindenki bizton számithat, ki azon utat követi, a melyet a testület figyelembe ajánl. Mindezekből a távolabbi hitelezők részéről Miskolczra lejött képviselők meggyőződtek, hogy Miskolcz városa kereskedőinek tulnyomó része, habár a szerencsétlenség igen nagy mértékben sujtja a kereskedőikart, ez képes is lesz és akarattal is bir ahhoz, hogy ügyleteit méltányosan és kötelességszerüleg rendezze.

Vannak egyesek — azonban nem nagy

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

A SZERENCSE FIA.

Regény az életből.

Irta: Zombori Gedő.

(53. folytatás.)

— Kedves fiam! szólt bensőséggel az öreg lelkész. Szerencse várakozik reád. Öreg barátom, a küküllőfalvi pap, esperes, és generális notárius meghalt. Szomszédi viszonyom s harmincz éves ismeretségünk e jó néppel, feljogositották őket, hogy őszinte ajánlatomat kikérjék. Nevedet emlitém nekik, és ők, kik ismertek gyermekkorodban, hallották jó hirnevedet ifjuságodról, itt vannak e szerény fedél alatt, hogy papjoknak meghivjanak.

Az öreg elhallgatott, — a hatást akarta látni kegyeltje arczán. Szomoru volt az, tükre a belső küzdelemnek.

— Mondhatnám: én öreg vagyok, válts fel engemet; de e kis helyiség szerény papifizetésével kis mező neked, csekély jutalom fáradságodért; de Küküllőfalva az ország legjobb egyházai közé tartozik, — az udvarhelyi tiszteletes tudós professor urak is örömmel elfogadnák. Megörvendeztetnél, ha elfogadnád, s ott boldognak látnálak.

Gábor előtt ott állott a csendélet zavartalan örömeivel, a szép ifju hölgy meleg szerelmével. — Minő fényesen van megvalósulva mindaz, a miről egykor álmodott. Oh mi lett volna neki egykor e helyzet. — És most. Megjelenik előtte csábitó szépségben az imádott főrangu és gazdag hölgy, ezer bübáj vonja felé szivét, és eszét . . . Itt egy bizonyos, talán sokaktól irigyelt állomás, amott bizonytalan jövő, talán fájdalmas csalódásokkal, keserü jutalmatlan küzdelemmel!! Oda tekintett a leány kérő esdő szemébe, s mégis kimondja a döntő szót:

— Nem lehet, óh már el nem fogadhatom.

Lidike szemeiből csakugyan megeredtek könyjei, most már világos volt előtte helyzete. —

— Soha sem volt ily magas vágyam: ez egyszerü kis falu volt egész tanulói pályámon óhajtásom tárgya. Oh de már rég oda az a sziv és kedély, a melyben ez a czél lakott. A papság, a magasztos, de egyszerü munkakör nem elégit ki többé; ide megnyugodni nem tudó szivet hoznék, a mely átok, és csapás lenne környezetemre nézve. Megsiratom tán ez órát, nem érek czélt, nem leszek tán boldog, és óh jaj nekem! mégis itt nem maradhatok!

A midőn e szavakat kimondá, ugy tetszett, mintha szive szakadna meg. Az öreg lelkész szomoruan tekintett reá.

— Ábrándok kergetnek gyermekem, nem ott keresed a boldogságot, a hol azt megtalálhatnád. A boldogsághoz nem kell ragyogó név, hir, dicsőség és gazdagság; bármely lelkesen üzte valaki ezeket, bár mind megnyerte is: nem volt ezeknek annyi melegök, hogy a sziv felhevüljön mellettök. Az élet nem igér sokat senkinek, csak mi előlegezzük azokat magunknak, s mentől többet vártunk, annál kevesebbet nyerünk, s a csalódás e fájdalmában annál szegényebbnek érezzük magunkat. Szinpad a nagy világ, játszja rajta szerepét mindenki: a nyomorult az előkelőt, a boldogtalan a boldogot, a koldus a gazdagot, kisebb nagyobb sikerrel. Senki sem az, a minek látszik. S jaj annak, a ki mindezt valónak tekinti, s oda adja egész életét a hamis csillogó pénzért, melyért az élet nagy piaczán adnak, vesznek, cserélnek az emberek, — jellemet, érdeket. Hány sziv, mely künn a nagy világban megtört, jött ide ez őszinte meleg szivek közé, meggyógyulni s talált irt a fájdalomra. Vajon . . . Az öreg elhallgatott, az ifju érzé, hogy ez mind igaz; ugy mondá valami:

— Maradj itt ez egyszerü szivek közt, a kik igazán szeretnek, ellesik minden gondolatodat, előre teljesitik minden vágyadat. Itt van a te helyed. A cserje nem emelheti oda fejét, a hova koronáját a cser és tölgy, hogy gondolhatod, hogy valaha kebelébe fogadjon egy grófi család?

Oly kérőleg emelte reá ismét szép szemeit, a szerető leány mintha mondotta volna:

— Szerelmem többet ér a világ minden hiuságainál, óh maradj, hüségem, gondoskodásom el fog feledtetni mindent veled. A küküllőfalviak oly meleg ragaszkodással kérték, hogy vállalja fel lelkök gondoskodását, oly élénk szinekkel rajzolták elhalt lelkészök boldog helyzetét, hogy már mondani akarta:

— Maradok.

De ekkor megszólalt szivében a nagyravágyás, fölépité légvárait; a képzelet elébe hozta a mosolygó jövőt, lángra gyujtá szivében hallgató szerelmét, oda állitá lelke elé a grófhölgyet, azzal az igéző mosolylyal, melylyel tőle bucsuzott, s melylyel várja őt, érzé, hogy a szive nem szakadhat el tőle, legyen boldog vagy boldogtalan! A szülék nem szóltak egy szót sem! ők tudták, hogy nem látják többé fiokat; de nem marasztják, nem állnak nyomorukkal pályája elé, de a fiunak feltünt lelkében szülőinek nyomora; ha itt maradna, magához venné őket . . . Szive vérzett, óh! mily kinokkal küzdött. Maradni és boldognak lenni; elmenni, és talán nagyon, nagyon boldogtalanuak lenni! — Ez volt a kérdés.

— Történjék bármi, menned kell! Itt és ott egyaránt nem hagyna pihenni végtelen szerelmed. Szemeiben könyekkel, megköszönte a megtiszteltetést, oda lépett Lidikéhez, zokogva szólt:

— Legyen boldog Lidikém! Te pedig atyám helyett atyám, — lelkek hü pásztora áldj meg!

Azután szivéhez ölelte édes apját, édes anyját:

— Te pedig édes anyám, foglalj imáidba!

Kiürité erszényét a lelkész és birónak, hatszáz ezüst forint volt benne.

— Ne lássanak szükséget jó szüleim a mig élnek. Halálok után, a mi marad, legyen Lidikének nászajándok.

S azzal mint a kit üznek, kirohant: magával vive óh mennyi fájdalmat, gyötrő sejtelmeket.

A hintó vágtatva robog, az uton egy szerény külsejü ifju gyalogol, — hóna alatt könyvvel, tán biblia, kopott atillában. Gábor felismerte egykori szobatársát, Kádár Jancsit. Leugrott a hintóból s nyakába borult.

— Hova mész? kérdé Gábor.

— Most adtam meg a papi vizsgát, megyek egyházat keresni.

— Csak most! Hisz már négy év előtt lehetett volna végezni.

— Hja, barátom! de atyám elhalt, három testvéremmel anyám özvegyen maradt, s én kimentem Bürkösre „mester“-nek. — Ott összezsugorgattam egy pár forintot, és ismét folytattam tanulásomat. Végeztem és most ujra kezdem a világot.

(Folyt. köv.)

számban — kik csakugyan fizetésképtelenné válhatnak; a fentebb közlöttekből azonban kitünik, hogy meg van az intézkedés arra téve, hogy a közhitel kárára egyesek az ismeretes catastróphát fel ne használhassák. A bécsi Creditoren Verein küldöttei tehát a legjobb reményekben és a viszonyokhoz mért megnyugtatással hagyták el Miskolczot, honnon utjokat Egerbe vették.

VIDEK.

— A „Debreczen“ levelezése. —

Deés, sept. 9.

Hogy itt valóban nagy értelmiség lakozik tanusitják azon körülmények, melyek szerint e városban számos közhasznu s nemesen szórakoztató egyesületek állanak fenn. Mint ilyet már emlitém a „társas egyletet“ (casinót,) mely egy angol által birt, az angolhoz czimzett nagy vendéglő emeleti helyiségében van elhelyezve. Ugyanezen épület földszintjén épitett szinpaddal ellátott szini előadásokra szánt tágas terem van, melyből a körülbelől 60 tagból álló mükedvelő társulat ad gyakran szindarabokat elő.

Tegnap egészen zsufolt házban „Vicomte Letoriéres“ került szinre Czecz Katalin kisasszony budapesti szininövendékkel a czim szerepben.

Nevezett kisasszony tehetségét, mint mükedvelő először e szinpadon mutatá be s barátai és ösmerősei biztatása folytán saját hajlamától vezéreltetve, csakugyan a szinpadnak szánta magát.

És valóban az este tehetséget árult el és ügyes viseletével, teljes szinpadi otthonosságával teljesen megnyerte a nézők kegyét.

A kisasszony helybeli törvényszéki birónak, — ki egyik lábát a szabadság harczban veszité el — igen kedves lánya.

A többi szereplők is mind kedvvel játszottak. Felemlitendők: Pongrácz Boldizsár telekkönyvi hivatalnok kedves neje, Eisenlohr városi tanácsnok két nővére, Jüngling volt alispán leánya, Bertha k. a. Pánczél János megyei első aljegyző. Nagy Lajos segéd szolgabiró (és boldog vőlegény) és Radó adóhivatalnok.

E társulat ügyes redezője a nem kevésbé ügyes szinpadi ábrázoló már nevezett Pánczél János ur, a társulat igazgatója pedig báró Bánffy Dezső főispán. Ez egyesület már évek óta áll fenn és gazdag berendezéssel és jócska tőkével is dicsekedhetik. Igen szép függönyök és decoratiói, valamint mindenféle ruházatuk van.

Előadás közben szinte mükedvelők társulata gyönyörködteté a közönséget t. i. a körülbelől 20 tagból álló zenekar különféle hangszerrel és jól betanult játékkal. — A hangász urak között két hölgy kezeli a prim hegedüt, egy néptanitó az érezkürtön, egy kir. mérnök a harmoniám, egy törvényszéki biró a nagy brugón játszik, van köztök ügyvéd, különböző szakhoz tartozó hivatalnok s elnökük — báró Bánffy Dezső főispán. Ki azonban nem olyan tiszteletbeli, ki csak oda kölcsönzi nevének nymbusát és azért a dicsőités adóját megvárva többé a társulattal nem törődik, ő maga kezdeményez, buzdit szóval és tettel, sőt közre mükődik.

Elmegy a főpróbákra s megteszi a maga utbaigazitó megjegyzéseit. Tegnap este a szinház bejáratánál dolgozott. Rendet csinált, helyre vezeté a hölgyeket és mindvégig ott volt az előadáson.

Sok ilyen főispánt adjon az ur isten e hazának!

Ezeken kivül van e városban önkéntes tüzoltó egylet, melynek főparancsnoka Vékony városi főkapitány s számos buzgó, diszes egyenruháju tagja van.

Ezekután ki kételkedhetik abban, hogy e város valóban intelligens?

r. l.

— **VIDÉKI HIREK. Szegeden** szinügy-pártoló-egylet alakult. Czélja: a szinügy erkölcsi és anyagi támogatása. **Ritka jövedelem.** A pozsonyi nyomdászegylet által rendezett kerti-ünnepély összesen 2543 forintot jövedelmezett. **Korán kezdi.** Oladon mult hétfőn egy 3 éves fiu 14 éves nővérével összeveszvén, annak ujját egy baltával levágta. **Szerencsétlenség.** Fugyii lakos Kána Mihályné f. hó 1-én dióveres végett a fára ment, véletlenül verés közben az egyensulyt elvesztvén, oly szerencsétlenül talált a különben is magas diófáról leesni, hogy kevés idő mulva meghalt.

— **Kire marad a gyermek?** A napokban történt a párisi Charenton-utczában, hogy egy fiatal nőszemély, karján csecsemővel, haladt el A . . . talyigás — a csecsemőnek hitszegő atyja — mellett. A talyigás szemrehányásoktól tartva, ki akarta kerülni gyermeke anyját. De ez harag nélkül közeledett hozzá, s odatartván neki a gyermeket, mondá: No, de csókolt meg legalább a gyermekedet. Alig veszi el tőle emez a gyermeket, midőn az asszony tovaszalad. A lefőzött talyigás nem tudván mit csinálni a nyakába varrt babával, s gebéje is türelmetlenkedvén, szépen letette a gyermeket a földre, s nyaka közé csapott a gebének. Az összesereglett publikum azonban, mely eddig nevette a dolgot, most felszedte a gyermeket s értesitette a — rendőrséget, mely aztán bekisérte a két szerető szivet.

UJDONSÁGOK.

* **Városi közgyülés** tartatik holnap délelőtt, melyre felhivjuk a t. bizottsági tagok figyelmét.

* **Adakozások.** A miskolczi vizkárosultak számára ujabban adakozott Szilágyi Istvánné 2 frtot; a mozgósitottak családjai felsegélésére ugyancsak Szilágyi Istvánné 2 frt, Fogadja köszönetünket.

* **Ma temették** néhai Dusóczky Jánost, ki rövid ideig tartó de sulyos betegség következtében tegnap reggel elhunyt. A haláláról kiadott családi gyászjelentés következőleg hangzik: Özv. Dusóczky Pálné szül. Varga Juliánna, Dr. Dusóczky Pál s neje szül. Kaffka Mária, Dusóczky Amália s férje Biró Károly, Dusóczky László, és Ferencz, mély fájdalommal tudatjuk szeretett gyermekem illetőleg testvérünknek néhai Dusóczky Jánosnak 1878. évi sept. hó 10-ik napján reggeli $^{1}/_{4}$ 4 órakor, életének 30-ik évében, májsorvadásban történt gyászos elhunytát. Kedves halottunk földi részei, folyó 1878. évi szeptember 11-dik napján, délután 5 órakor fognak nagyhatvanutczai 1564. sorszám alatti házunktól a római kath. egyház szertartása szerint, a szent-anna-utczai sirkertben levő családi sirboltba örök nyugalomra letéteni. — Az engesztelő szentmise-áldozat pedig 1878. évi september hó 12-dik napján, délelőtt 9 órakor fog az egek Urának bemutattni. Mely végtisztességtételre rokonainkat, barátainkat, az elhunytak pályatársait — bánatos szivvel meghivjuk. Debreczen, 1878. september 10. Béke poraira!

* **Őszi vásár.** A Dienes-napi debreczeni országosvásár következő rendben fog megtartatni: szeptember 26, 27-én csütörtök, péntek juhvásár; 29-én vasárnap bőrvásár: okt. 5. 6. szombat, vasárnap sertésvásár; 7 és 8-án hétfőn kedden nagy baromvásár.

* **Kossuth Lajos** édes atyja sirjának fentartására a debreczeni függetlenségi kör gyüjtést rendezvén, e czélra a körgazda Mészáros Jánosnál letett iven begyült összesen 30 frt. 50 kr. mely összeg a derék honleánynak Zilinszky Istvánnénak annak idején elküldetett. Ez összeghez a következők járultak: Nagy János 1 frt., Kertész István 1 frt., Veres Lászlónő 1 frt., Mészáros János 1 frt., Schwarcz Máté 1 frt., Mayer Ferencz 1 frt., Bánki István 1 frt., Boros Sándor 1 forintot, László Alajos 2 frt., Dáné István 1 frt., ifj. Bánki István 1 frt., D. Nagy Lajos 1 forintot, Nagy Balint 1 frt., Sik Lajos 1 frt., Szabó József 50 kr., Szatmári Sándor 1 frt., idős Bézler Lajos 50 kr., Tóth János 1 frt., Tamási Károly 1 frt., Aranyi József 50 kr., Radácz Simon 1 frt., Venezniv Vilmos 1 frt., Better Imre 50 kr., Oláh György szobrász 50 kr., Boros Ferencz 1 frt., Kertész Mihály 1 frt., Jónás Lipót 1 frt., Silberstein József 1 frt., Bisuthka István 1 frt., Vikol János 1 frt., Király Ferencz 1 frt., özvegy Dede Jánosné asszony 1 forintot.

* **Agyonlött leány**, Egy szombathelyi hivatalnok szolgálója tisztogatás közben urának töltött revolverével játszott, azonban a fegyver elsült és a golyó a leány oldalába furódott.

* **A „szinész egyesület“** első szinidénye, mint a jelekből megitélni lehet, kitünőnek igérkezik. — Az egyesület nevében itt időző Mándoky Béla pár nap alatt már számos páholyt és támlás-széket adott bérbe, és pedig többnyire egész szinidényre. Egyébiránt volt alkalmunk e társulat által Nagyváradon előadott szindarabok jegyzékébe belepillantani, s meggyőződtünk, miszerint abban legalább is ötven olyan szinnü foglaltatik, melyek a debreczeni szinpadon még elő nem adattak. Egy szóval a társulat oda fog törekedni, hogy a budapesti nemzeti szinházzal lehetőleg párhuzamban haladva, a szinházlátogató közönség müigényeinek teljesen megfeleljen.

* **Bosnyák állapot** van a telekiutczán; ottani lakosok panaszt küldöttek hozzánk, hogy azon a tájékon sem éjjel, sem nappal nincs a nyugalomnak órája, mivel már a kora hajnali órákban az utczaseprő a helyett hogy végezné kötelességét, egész reggelig folytonosan perel az ő élete párjával — feleségével, ugy hogy a lakosok legmélyebb éjjeli álmukból is felébrednek a gyöngéd szóváltásokra; este pedig a kutrajáró madonnák órák hosszáig tartanak pihenőt ez utczán, s egész hangosan panaszolják egymásnak, hogy melyiknek milyen a gazdasszonya, mennyi hust főznek ebédre, hogy az urfi mindig incselkedik, meg aztán kik járnak a házhoz stb. stb. elannyira, hogy arra haladva, egész véletlenül oly családi titkoknak jön nyomába az ember, mikről nem is álmodott. Annálfogva felhivjuk a rendőrség figyelmét, hogy az ilyen trécseléseknek gátot vessen s a csendháboritó utczaseprőt is rendreutasitsa.

* **Hüvös reggelek** járnak. Egész nap komor az ég, s hüvös szél lengedez, ami azt mutatja, hogy a nyár uralmának napjai meg vannak számlálva, s hogy most már az ősz készül hozzánk ellátogatni.

* **Hirtelen halál.** Tegnap temettek egy 20 éves mészároslegényt, ki előttevalónap még teljesen egészséges volt, még egy dinnyét is jóizüen elköltött, ennek élvezése után azonban rögtön meghalt.

* **Az „irodalmi és müvészeti kör“** létesitése érdekében az első lépések már régen, s a mint a mozgalmakból akkor kivehető volt, meglehetős sikerrel tétettek meg. — Hogy a megpenditett s szépen felkarolt eszme megtestesülést nyerjen, a „kör“ alapszabályainak kidolgozására egy szükebb körü bizottság küldetett ki, mely azonban — noha mint értesültünk az alapszabály-javaslat már készen van — mindezideig nem adott magáról életjelt; miért miért nem, nem tudjuk. — Hanem az ügyet csakugy privátpassióból elaludni engedni annálkevésbbé nem lehet, minthogy az emlitett körnek létesitése immár nem egy, de számos egyének óhaja, kik naponkint várják, hogy a kiküldött bizottság jelentéstétel czéljából az értekezletet összehivandja. Annálfogva felhivjuk a bizottság elnökét, miszerint az értekezlet egybehivására hovahamarább tegye meg a kellő lépéseket, nehogy hosszu pórázra hagyatván az ügy, a megpenditett nemes eszme a feledékenység tengerébe merüljön.

* **Tépés adományokat** küldöttek hozzánk György Jánosné, Szilágyi Istvánné, Seres Sándorné. Illetékes helyre küldjük.

* **Nagyszerü ujjitásokon** ment keresztül szinházunk. Kivül a vaskerités egész uj szinre lőn festve, az épület ajtajai is szemgyönyörködtetőleg át vannak alakitva. Belől szintén történt ujitás, a támlásszékek behuzása stb. Szóval mozognak már ott s nehány nap mulva a közönségen lesz a sor, hogy Thalia templomából számüzze a csendet.

* **Finánez-háboru.** Szeptember 8-án nagy zenebona volt Szegeden. Két finánez ugyanis dohányt talált egy parasztasszonynál, s elakarta attól venni a tiltott portékát. A nép azonban csakhamar körülvéve a két finánczot, mire azok ijedten kihuzták kardjaikat, s a nép közé ütöttek. Erre a tömeg botokkal, kövekkel a finánczoknak esett, s ha azok a pénzügyi-hivatalba nem menekülnek és a kaput be nem zárják, — komolyabb baj történt volna. Két ember sulyosan megsebesült. A népet katonaságnak kellett eloszlatni.

* **Tüz villám által.** Doblinczon mult hó utólsó napján a villám háromszor csapott le egymásután. Az első csapás a korcsmát és a korcsmáros jószágait pusztitá el, a második és harmadik csapás pedig egy óriási tölgyfát ért, mely apró forgácsokban hullott össze.

* **Husárak** megállapitva és bejelentve 1878 sept. 11-től 18-ig következők: 44 kr. Rácz Györgynél czeglédutcza 2599 sz. a., váraduteza 2121 sz. a. Rácz Jánosnál rózsatér 6, egyháztér 345 sz. a., Magyar Gábornál csapóutcza 114 sz. a., és péterfiautczán. — Minden többi mészárszékekben pedig 46 kr. Debreczen 1878 sept. 11-én.

* **„Debreczen lázban“** ilyen czimü közleményeket hoznak a ma délután érkezett budapesti hirlapok, s állitják, hogy itt nagy az izgatottság a veszteségek miatt, melyeket a debreczeni ezred a harcztéren szenvedett. Hát mi erről semmit sem tudunk. Hogy lehetnek egyes családok, melyeket fájdalmasan érint, ha gyermekök, vagy rokonuk sebet kapott, — az igen valószinü, — de hogy ezért a lakosság lázongna, épen annyira nem igaz, mint nem igaz az sem, — hogy városunk kapitánya ez állitólagos lázadás folytán Budapestre ment volna Jekelsfalusihoz utasitásokért. Nyugodjanak meg a pesti lapok abban, hogy itt nincs lázadás, mert mindenki néman türi a fájdalmat, melyet a harcztéri események nemcsak Debreczennek, de az egész országnak okoznak.

— **A debreczeni piaczról.** (Hivatalos jegyzet.) 1878. szeptemb. 10-ről. Alsó és felső árak. Egy hektoliter buza 6.18—7.48 kr, kétszeres 4.06—5.22 kr, rozs 3.26—3.58 kr, árpa 3.10—3.42 kr, zab 2.12—2.44, kr, tengeri 5.22—5,54 kr, köles 2.74—406 kr, köleskása 7,32 kr, egy zsák burgonya 90 kr, 100 kilogr. szalonna 50, 51, 52, forint, 100 kilé háj 52, 53, 54 forint.

Közgazdaság.

Terményüzleti jelentés.

A „Debreczen“ tudósitása.

Budapest, 1878 September 9-én.

A lefolyt héten buzából meglehetős hozatalok történtek, azonban legtöbbnyire közép és alárendelt minőségüekből. A finom buza árak a malmok jó vételkedve folytán 10—15 krral javultak. Középszerü buza változatlan, ellenben alárendelt nedves, és üszkös buza, csak is nyomott árakon volt eladható. Rozsban kevés üzlet volt, és frt. 5.80—6.11 krron adatott el. Árpában nagy kinálat volt, minek folytán 20—25 krral olcsóbb. Zab, kukoricza keresett, és 20—25 krral jobban lett fizetve. Repcze lanyha és üzlet nélkül.

Tegnap f. hó 8-án az az vasárnap a nagy kinálat folytán, a malmok visszatartók lettek, s a hangulat a buza üzletben meglanyhult. Finom buzáért mult heti árak fizetettek, középszerü 10—15 krral olcsóbb mig alárendelt minőségü egészen elhanyagolt. A tegnapi buza árak, 3 havi időre, és 100 kilónként Budapesten a következők:

Tiszavidéki buza 80 ko. frt. 10.30—35, 79 ko. frt. 10.15—20, 78 ko. frt. 9.80—10, 77 ko. frt. 9.55—70, 76 ko. frt. 9.20—40. Pestvidéki buza 80 ko. frt. 9.85—90, 79 ko. frt. 9.65—75, 78 ko. frt. 9.45—55, 77 ko. frt. 9.15—30, 76 ko. frt. 8.90—9. Bánáti buza 79 ko, frt. 9.50—65, 78 ko. frt 9.20—40, 77 ko. frt. 8.70—9, 76 ko. 8.20—30, 75 ko. frt. 8.—8.10

Rozs változatlan frt. 5.80—6.10, Árpa lanyhább, takarmányi frt. 5.50—6, maláta frt. 7.—7.75, serfőző frt. 8.—8.50, Zab frt. 6.—6.15. Kukoricza minőség szerint frt. 5.70—6.40 Lenmag frt. 12.50. Mindezek készpénzért és 100 kilonként Budapesten értetődnek.

Lobmayer J. F.,
károly-körut 15.

LEGUJABB.

— **London, szept. 10. A Times jelenti Konstantinápolyból 9-éről: Tegnap este állitólagos összeesküvés miatt, mely Murad érdekében történt volna, sok embert elfogtak. A lakosság hangulata nagyon izgatott. A palota őrségét megszaporitották.**

— **Belgrád**, szept. 10. Kormánykörökben akadálylyal néznek az ügyeknek a török tartományokban észlelhető fejlődése elé. Az osztrák-magyar diplomatia itteni tagjainak Bécsben megtagadták a kért szabadságidőt. Az angol diplomatiai képviselő, ki nem rég távozott el, ismét visszatért.

— **Konstantinápoly**, sept. 10. A Murad ex-szultán érdekében ujolag megkisérlett összeesküvés, félhető, hogy hátráltatni fogja Midhat pasa visszahivását, miután az elfogottak közt Midhat számos kiváló hive is van.

— **Berlin**, sept. 10. Nobiling ma délután 2 és $^{3}/_{4}$ órakor tüdőszélhüdésben meghalt.

Felelős szerkesztő: **Péter Gábor.**

The Singer Manuf. Co. New-York

a világ első és legnagyobb varrógép gyárának gépei

használati képességük, jóságuk és tartósságuk által, mint a varrógépek legczélszerübbjei ismertettek el, s ez nemcsak az egyes vevők, és **részrehajlatlan** szakértők által van elismerve, hanem **több mint száz** legelső kiállitási érem által is kitüntetett; — a legfényesebb bizonyitékot azonban a használatban lévő óriási mennyiség nyujtja, a mely évről évre mindig magasabb fokra hág, — igy például a legközelebb lefolyt évben, az eladott varrógépek száma

282.812 darabra megy,

a mely több mint felét kiteszi az összes amerikai varrógép gyártmányának.

Minden eredeti Singer gép a kar felső részén a

„THE SINGER MANUFACTURING COMPANY“

czégiratot viseli, s az ezen föliratot nélkülöző gépek, nem eredetiek.

A nagyérdemü közönség előnyére s azon czélból, hogy gépeim minden egyes, még a kevésbbé vagyonos egyének által is megszerezhetők legyenek, azokat minden árfölemelés nélkül, **csekély előleg s hetenkénti 1 frt 50 kr részletfizetés mellett** árusitom el, valamint minden elhasznált vagy czélnak meg nem felelő gépet, készpénz gyanánt átveszek.

NEIDLINGER G. Debreczenben, templom-bazár 6. szám.

THE SINGER MANUFACTURING Co. NEW-YORK FŐÜGYNÖKSÉGE.

II-od

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint Sallay Gábor csődtömegéhez tartozó az ebesi 144 számu telekkönyvben jegyzett s 8000 frtra becsült 8 nyilas vagyis 45 oataszt ralis hold szántóföld, az 1878 évi Szeptember hó 28 napján dél. 10 órakor, mint második határidőben a kosiszegi pusztán a szinhelyen megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m.:

1. Kikiáltási ár a fenti becsár; azonban ezen II-ik árverésen a fent körülirt ingatlan becsáron alul is el fog adatni.

2. Arverezni kivánók tartoznak az ingatlan becsárának 10 % vagyis készpénzben, vagy ovadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

3. Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben, és pedig: az árverés jogerőre emelkedésétől számitandó 4, 6, 8 hónap alatt 6% kamatokkal együtt, ezen csődtömeggondnok Bathory Sándor ügyvédhez lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámitatni.

A feltételek többi része a törvényszéknél eleve is megtudható.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1878 évi augusztus hó 30-din napján.

Becske Lajos, h. elnök. **Bay Gábor,** aljegyző.

(325.)

Gyermekek és megnőttek részére egyaránt!

Dr. PLENK A. ‚ANTICATARRHALICUMA‘

a nyákhártya mindennemü hurutja ellen.

Ezen tudományos alapon gyógyerejü növények és gyökerekből készitett thea hatása kitünő, a gégefő nyákhártyáinak mindennemü betegségeiben, ugyszintén a légzőcső, a bronchiak a tüdő, gyomor és belek bajaiban; kiváló szer a hugyhólyag, méh és hüvely hurut gyógyitásánál és átalában enyhén, táplálólag és vértisztitólag hat. —

Csomagja használati utasitással együtt 80 kr. és 40 kr.

Dr. PLENK A.

köhögés elleni pora.

Kellemes izüek és meglepő gyógyerejüek.

Doboza használati és étrendi utasitással együtt 40 kr.

Dr. Plenk A. Emésztési pora.

Fölölmulhatlan gyomor elsavanyodásnál, gyomorégésnél, böfögés, étvágyhiány, emésztési nehézségeknél, aranyeres bhjoknál — tehát megbecsülhetlen jó házi-szer.

Doboza használati és étrendi utasitással együtt 70 kr.

(Mindezen gyógyszerek hamisitás ellen az 1861. márcz. 28-án kelt szabadalmazó levél által biztositva vannak.)

Főraktár: Debreczenben dr. Rotschnek E. gyógyszertára. — Raktárak elfogadása tárgyában, más helyekre, jelentékeny százalék mellett, sziveskedjenek fordulni „Zum Mohren“ cimü gyógyszertárhoz Grázban.

Vétjegyzet Ajánljuk vétve

Elsinger M. J. és fiai

Bécs, Neubau, Zollergasse 2

cs. kir. hadügyministerium, ő felsége haditengerésze és számos jótékony intézet sat. szállitói

cs. kir. szabadalmazott gyárának

legjobb és legajánlatraméltóbb

eső köpönyeit,

kocsitakaró ponyváit, ágybetéteit, sátorkelméit.

SZÉPSÉG.

AZ ARCZSZIN FIATAL ÜDESÉGE!

Felülmulhatatlan bőrszépitő szernek lett a hölgyvilág által általánosan elismerve, a hivatalosan megvizsgált, kitünő, ártalmatlan, valódi

RAVISSANTE

Dr. LEJOSSE-től, Párisban.

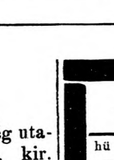

Ezen világhirü bőrtisztitó szer, valamennyi szépitőszer között leghitelesebb és leghatásosabbnak bizonyult szeplők, napégés, rezesség, sárga foltok, valamint minden bőr-tisztátalanság biztos eltávolitására. A **RAVISSANTE** az arczszinnek feltünően szép, halvány-rózsaszinü bársonyszerü fiatal üdeséget ad, a bőrt es kezeket vakitó fehérségüvé és gyöngéddé teszi, hüsitő és felüditőleg hat, s gyöngéd bőrt szerez a legkésőbbi öregségig.

BUDAPESTEN kapható valódi minőségben.

Török József gyógysz. urnál király-utcza, 7-ik sz.

Raktárak vidéken.

Debreczenben: Gölt Nándor ésRotchnek E.
Miskolcon: Dr. Csáthy Szabó István urak gyógytáraiban.

Nagy eredeti üvegtok ára 2 frt 50 kr.
Kis „ „ „ 1 frt 50 kr.

Központi szétküldési raktár: **Schwarcz Henrik**-nél Budapest, Museum kör-ut 41. sz.

(193.)

Hirdetés.

A cs. kir. katonai felügyelőség utasitása következtében az itteni cs. kir. katonai kórház parancsnokságától közhirré tétetik, hogy folyó évi szeptember 25-én délelőtt 9 órakor a kórházi irodában élelmezési ellátás végett nyilvános árverés fog tartatni; melyhez az erre vállalkozók azon megjegyzéssel hivatnak meg, hogy a közelebbi föltételeket, melyeket a „Budapesti Közlöny“ hirdeti egyszersmind, a kórházi irodában naponként délelőtt 9-től 12 óráig és délután 4-től 6 óráig megtekinthetik.

Debreczen, 1878. augusztus 25.

A katonai-kórház parancsnokságától.

(303.)

„Önsegély,“

hü tanácsadó férfiak számára

Gyöngeségi állapotokban.

Oly egyénnk, kik magömlés-, **nemi gyöngeség,** hajkihullás-, valamint idült bujasenyvben szenvednek, **ezen a maga nemében egyetlen mü által tanácsot és gyökeres segélyt** nyernek. Megrendelhető a következő helyen:

Dr. ERNST L.,

Budapest, két sas-utcza 24.

(Ára 2 frt.)

Ki e hires mü értékéről meg akar győződni, kivánatra egy érdekes, képekkel ellátot kivonatot kap abból dijtalanul megküldve; azonban senki se vesse magát alá addig gyógykezelésének, a mig e kivonatot nem olvasta.

(209.)

Kiadó tulajdonos: **Vértessi Lajos.**

Debrecen, 1878. nyomatott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.